

danne Rustninger, som — den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds har selv indrømmet det — gjorde yderligere Udrustninger særdeles lette, ved, om jeg forstod ret, at oprette flere Cadres og forøge Mandstabet i dem. Det var altsaa at være paa Veien til en stor Rustning, og, saaledes forstaaet, troer jeg, at Udtrykket er aldeles velbegrunder. Den ærede Rigsdagsmand meente, netop angaaende mig, at jeg ved min Tale havde gjort Forsøg paa at vække alle bitre Følelser; han sagde endvidere, at det burde jeg ikke have gjort, men derimod anført Fornuftgrunde. Jeg kan faste den Besskyldning tilbage paa den ærede Rigsdagsmand selv; thi jeg paastaar, — idetmindste stiller det sig saaledes for mig — at det, den ærede Rigsdagsmand fremsatte, ikke var Fornuftgrunde; men hvad hjælper saadanne gjensidige Besskyldninger? Jeg skal derfor med Hensyn hertil kun omtale en Ting, og dertil er jeg berettiget, da jeg ikke omtaler det som Noget, der personlig vedrører den ærede Rigsdagsmand. Den ærede Rigsdagsmand sagde udtrykkelig, at vi maatte huske paa 1801 og 1807, og det blodige Drama fra disse Dage blev kaldt frem for os paa en Maade, som om han dermed vilde sige: see, det afgangne Ministerium har tænkt paa 1801 og 1807, det var deres Fædrelandskærlighed og ægte danske Sindelag, som gjorde, at de ikke kunde udholde Tanken om 1801 og 1807, de kom igjen til at tænke paa en engelsk Flaade, og isaa maatte der gøres Noget for at forhindre saadanne Muligheder. Jeg troer virkelig ikke, at det forholder sig saaledes; og det maa ogsaa bemærkes, at den ærede Rigsdagsmand kommer til i selvsamme Tankefølge at udtale, at de rigtignok havde været paa Bilsbor, men man maatte undskyldte dem, hvorved han kommer hen paa det selvsamme Følelsernes Standpunkt, som han bebrejdede mig. Hvad iøvrigt angaar den Række af Beviser, der foreligger for det Modsatte af det, der var fremsat angaaende Ministerens Forsøg paa at komme Grundloven tilhjulps, da maa jeg tilstaae, at jeg aldeles ikke forstaaer dem. Det er allerede af den ærede Ordfører blevet oplyst, hvorledes Sagen forholder sig.

Vi stode naturligtvis ikke her og talte sammen, dersom de havde havt Mod til i det rette Dieblis at bestemme sig til et Statscoup, det er ganske vist; men det er ligesaa vist, at deres Handlinger, den ene efter den anden, gik i denne Retning, og jeg troer, at den ærede Taler, netop da han bedømte disse Sager, kun alene holdt sig til den ene Side af Sagen og ikke til den anden. Han holdt sig nemlig til den Paragraph, der af Ministeriet var forelagt i Landstinget og der blev forkastet; men dette er ikke noget Beviis, thi hvad Valg havde de ellers. Den Hovedtanke, som den ærede Rigsdagsmand tilsidst fremsatte, og som vi bleve anmodede om at lægge særdeles Vægt paa, var, at vi paa en Maade vare Medskyldige i det Hele, thi Rigsdagen havde sagt ifjor: blot vi havde Ministeriet Bluhme, istedetfor vi nu have Ministeriet Ørsted, og dette Duffte skulde være fremsat paa Grund af Bluhmes Dygtighed, og navnlig paa Grund af den Neutralitet, han havde forberedt; saaledes troer jeg omtrent, at den ærede Talers Tanke var, og fremdeles: at, naar vi nu satte saa megen Priis paa den Neutralitet og paa Manden, paa Grund af denne Neutralitet, saa maatte han ogsaa have Lov til at gøre Noget, for at værne om den. Jeg maa tillade mig at sige, at det forekommer mig at være en Vitring af en næsten ubegribelig Naivitet; jeg kan ikke forstaae, hvorledes den ærede Rigsdagsmand i den Grad kan misforstaae Folks Opsattelse af Ministerierne Bluhme og Ørsted, som om man skulde have anseet noget af disse Ministerier for gavnligt; naar man ifjor sagde saadanne Ord som dem, han har anført, saa meente man, at i Sammenligning med det Ørstedste Ministerium var dog Ministeriet Bluhme bedre; men at det skulde være nogen dansk Rigsdags Duffte, eller det danske Folks Duffte, at beholde Ministeriet Bluhme, det var aldeles ikke Meningen, og dermed troer jeg, at den hele Tankegang, ifølge hvilken vi saaledes underhaanden skulde bringes til at være Medskyldige i Udrustningen og alle dens Følger, maa falde bort.

Monrad: Da Tiden er saa langt fremskyttet, skal jeg indskrænke mig til nogle saa